

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 15 marca 1990 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie świadectw pracy i opinii.

Na podstawie art. 98 § 7 pkt 1 i 2 Kodeksu pracy zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 20 listopada 1974 r. w sprawie świadectw pracy i opinii (Dz. U. Nr 45, poz. 269 i z 1989 r. Nr 49, poz. 271) po § 7a dodaje się § 7b i 7c w brzmieniu:

„§ 7b. Zakład pracy jest obowiązany zamieścić w świadectwie pracy informację o wysokości wynagrodzenia pracownika, ustalonego zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 29 grudnia 1989 r. o zatrudnieniu (Dz. U. Nr 75, poz. 446 i z 1990 r. Nr 9, poz. 57).

§ 7c. W świadectwie pracy pracownika, z którym został rozwiązany stosunek pracy z przyczyn określonych w art. 1 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1990 r. Nr 4, poz. 19 i Nr 10, poz. 59), zwanej dalej „ustawą”, zakład pracy jest obowiązany zamieścić ponadto informację o:

1) rozwiązaniu stosunku pracy z przyczyn określonych w ustawie,

2) wysokości wynagrodzenia za 1 dzień, o którym mowa w § 13 ust. 2 i 3 rozporządzenia Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 18 grudnia 1974 r. w sprawie obliczania wynagrodzenia za czas niewykonywania pracy, odszkodowań, dodatków wyrównawczych oraz niektórych innych należności ze stosunku pracy (Dz. U. Nr 51, poz. 334 i z 1976 r. Nr 40, poz. 238).”

§ 2. 1. Na żądanie pracownika, któremu wydano świadectwo pracy przed dniem wejścia w życie rozporządzenia,

zakład pracy jest obowiązany uzupełnić treść tego świadectwa o informacje określone w § 1.

2. Do żądania pracownika o uzupełnienie treści świadectwa pracy w zakresie przewidzianym w ust. 1 stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące wniosku o sprostowanie świadectwa pracy.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*